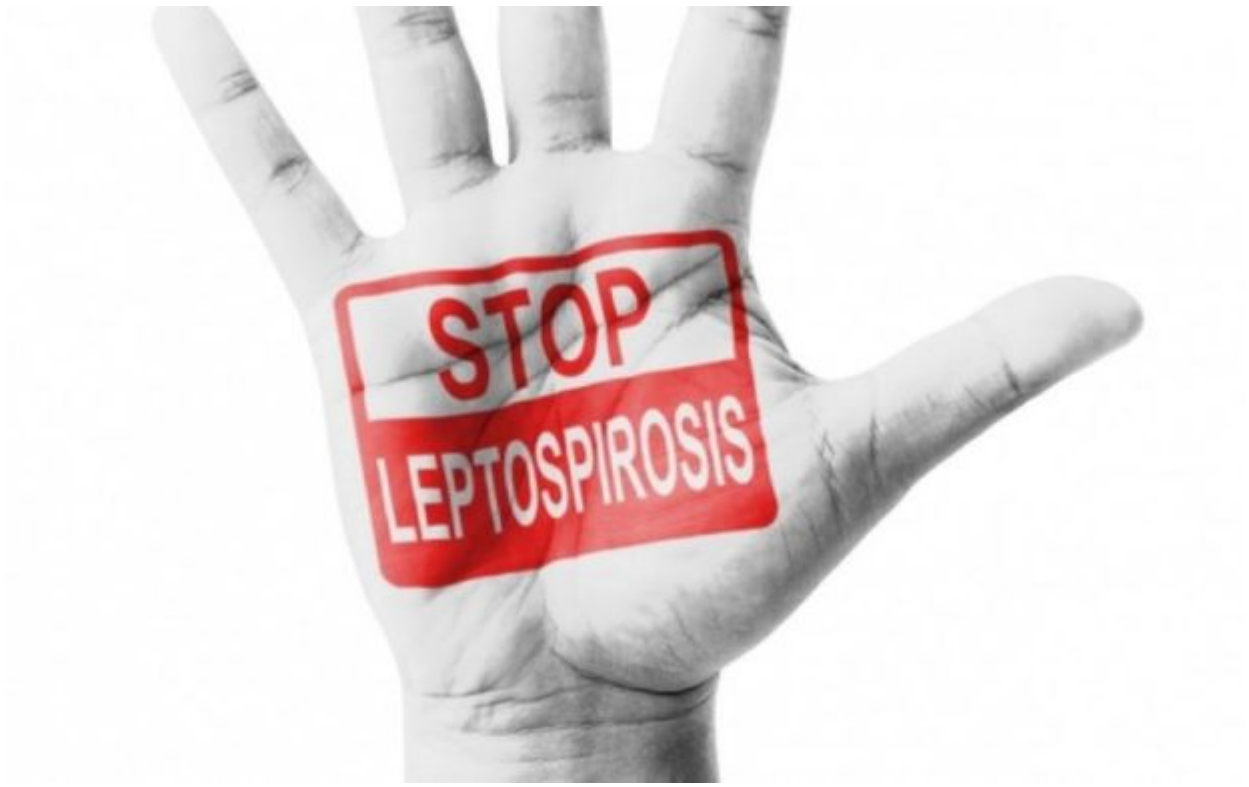
29 Δεκεμβρίου 2016

Λεπτοσπείρωση: Μια πολύ επικίνδυνη ασθένεια

/ Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός

Η λεπτοσπείρωση (ή λοιμώδης ίκτερος ή νόσος της Στουτγάρδης ή νόσος του Βάιλ) είναι μια επικίνδυνη ασθένεια που προσβάλλει τα ζώα και τον άνθρωπο.

Η ασθένεια οφείλεται στα βακτήρια του γένους της λεπτόσπειρας (Leptospira icterohaemorrhagiae) που προκαλούν ίκτερο και καταστροφή του συκωτιού και στις λεπτόσπειρες canicola που προκαλούν χρόνια νεφρική ανεπάρκεια.
Η μετάδοση
Η μετάδοση στον άνθρωπο γίνεται συνήθως μέσω της κατανάλωσης μολυσμένου από ούρα ζώων νερού που μεταφέρουν λεπτόσπειρες.
Αυτό συμβαίνει επειδή το βακτήριο ζει κυρίως στα νεφρά και αποβάλλεται με τα ούρα των ποντικών ή των άλλων ζώων που νόσησαν, επέζησαν και μεταβλήθηκαν σε φορείς, αποβάλλοντας το μικρόβιο για μήνες ή και για χρόνια.
Ειδικότερα, η μετάδοση στον άνθρωπο παρατηρείται μετά από έκθεση σε εκκρίματα τρωκτικών, κατά την εξημέρωση άγριων ζώων και από το χάιδεμα μολυσμένων ζώων. Η λεπτοσπείρωση προσβάλλει συχνότερα άτομα που μένουν σε αγροτικές περιοχές.
Συχνές πηγές μόλυνσης είναι τα τρωκτικά, τα θηλαστικά του δάσους, οι σκύλοι και οι γάτες. Λεπτόσπειρες έχουν επίσης απομονωθεί σε πουλιά, ψάρια, αμφίβια και ερπετά. Οι ιδανικές συνθήκες επιβίωσης της λεπτόσπειρας είναι ένα ζεστό και υγρό περιβάλλον, γι’ αυτό και εμφανίζεται πιο συχνά σε τροπικές περιοχές.

Η λεπτόσπειρα εισέρχεται στον οργανισμό μέσω του στόματος, της μύτης, του επιπεφυκότα (της μεμβράνης που καλύπτει εσωτερικά το μάτι και επεκτείνεται κάτω από τα βλέφαρα) και μέσω των μικροτραυματισμών του δέρματος. Ο χρόνος που χρειάζεται για να επωαστεί το βακτήριο που προκαλεί τη λεπτοσπείρωση κυμαίνεται από 3 έως 20 ημέρες και εξαρτάται από τον τρόπο μόλυνσης, τη δόση και τη λοιμογόνο δύναμη του στελέχους της λεπτόσπειρας.

Τα συμπτώματα

Η λεπτοσπείρωση μπορεί να παρουσιάζει διάφορα συμπτώματα, αλλά σε κάποιες περιπτώσεις είναι ασυμπτωματική. Τα συμπτώματα αρχίζουν μετά την δεύτερη εβδομάδα. Το άτομο παρουσιάζει ρίγη, πυρετό, κεφαλαλγία και μυϊκό πόνο.

Η νόσος του Weil, που είναι η σοβαρότερη μορφή της λοίμωξης, αναγνωρίζεται από την εμφάνιση ίκτερου (κίτρινος χρωματισμός του δέρματος) και την εκδήλωση αιμορραγίας από το δέρμα και τον υποδόριο ιστό (δηλαδή κάτω από το δέρμα). Η νόσος μπορεί να καταλήξει και στο θάνατο.

Τα συνήθη συμπτώματα που εκδηλώνονται είναι τα εξής:

-ίκτερος, νεφρίτιδα

-υψηλός πυρετός, πονοκέφαλος

-κακουχία, μυϊκή αδυναμία

-βρογχίτιδα, βρογχοπνευμονία, πνευμονία

-αιμορραγία από τη μύτη, αναιμία

-αιμορραγίες από το δέρμα και τους βλεννογόνους

-επιπεφυκίτιδα, φωτοφοβία, ιριδοκυκλίτιδα (φλεγμονή στην ίριδα του ματιού)

-γαστρεντερίτιδα, ηπατίτιδα, μηνιγγοεγκεφαλίτιδα

Η ασθένεια εξελίσσεται σε βαρύ σηψαιμικό νόσημα, που απολήγει σε ηπατονεφρικό σύνδρομο. Σε περίπτωση που η διάγνωση καθυστερήσει μπορεί να επέλθει θάνατος.

Θεραπεία και πρόληψη

Για τη θεραπεία της λεπτοσπείρωσης είναι απαραίτητη η στενή ιατρική παρακολούθηση του ασθενούς.

Όταν ο ασθενής παρουσιάσει πυρετό, θα πρέπει να του χορηγηθούν αντιβιοτικά. Τα αντιβιοτικά που χορηγούνται σε ασθενείς με επιβεβαιωμένη ή ύποπτη λεπτοσπείρωση είναι η πενικιλίνη, η αμοξυκιλλίνη, η αμπικιλλίνη, η δοξυκυκλίνη και η τετρακυκλίνη.

Έχει διατυπωθεί η άποψη ότι η ενδοφλέβια χορήγηση πενικιλίνης ή η χορήγηση δοξυκυκλίνης πρέπει να αρχίσει μέσα στις πρώτες 4 ημέρες από την έναρξη της νόσου για να είναι αποτελεσματική στην πρόληψη των νεφρικών, ηπατικών και των άλλων επιπλοκών της νόσου.

Οι ταξιδιώτες θα πρέπει να αποφεύγουν το κολύμπι σε πισίνες με λιμνάζοντα νερά ή ρυάκια, όπου η ροή του νερού δεν είναι μεγάλη, ειδικά όταν είναι γνωστό ότι σε αυτές τις περιοχές κυκλοφορούν σκύλοι ή ποντίκια. Θα πρέπει επίσης να γνωρίζουν

ότι υπάρχει κίνδυνος να μολυνθούν από τα ούρα αδέσποτων ζώων και γι’ αυτό να πλένουν καλά τα χέρια τους όταν έρχονται σε επαφή με αδέσποτα ζώα και να αποφεύγουν την κατανάλωση ωμών λαχανικών τα οποία καλλιεργούνται σε έδαφος με υποψία μόλυνσης από λεπτόσπειρα.

Πηγή: onmed.gr